

Anna Jansson
Danse, danse, dukke min
360 sider
People´s

Tredie del i serien om kriminalbetjent Kristoffer Bark. Absolut den bedste i serien. I bund og grund en ganske bevægende historie om fire generationer af kvinders skæbne. Forfatteren veksler mellem historie og nutid på en særdeles fin og afbalanceret måde. Og de frygtelige skæbner står nærmest så meget i kø, at man glemmer sine egne småproblemer for at vise empati med andres triste historier.

En af forfatterens helt store styrker er, at hun væver fakta ind i romanen på en ganske finurlig og troværdig måde.

Tvangsindlæggelse på meget løse grundlag, bogen indeholder direkte litteraturclips, kvindesynet, systemet med dagpenge, og i det hele taget den jungle, der møder folk på samfundets rand, der bare har det så dårligt, at de ikke orker mere.

Bogen er konstrueret med forskellige karakterers stemmer i forskellige tidslommer -, et trick der mere eller mindre godt går igen i mange bøger. I den her er det mere godt.

Rædselsfulde familiesituationer, sterilisationer, diagnoser og systemets fejlbarlighed overfor de ressource-svage bliver beskrevet i en grad, så man nærmest får skyldfølelse over at være en privilegeret dansker.

Anna Janssons research og trang til at forske i og dele ud af sin historiske viden bliver pakket godt ind i en krimi, hvor Mary Bilbro, der har været tvangsindlagt, som lig flyder op til overfladen af Svartån-søen.

Et halvt århundrede senere begynder hendes barnebarn at grave i familiehistorien og beslutter sig for at finde ud af, hvad der skete med hendes mormor.

Samtidig er hun optaget af en række uhyggelige hændelser på arbejdspladsen, Forsikringskassen.

Nogle af dem, der er blevet nægtet sygedagpenge, begår selvmord, og pludselig begynder barnebarnet Eva at modtage dødstrusler.

Så skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, at en god forfatter kan kæde alle disse ting sammen

Det lykkes i overvældende grad.